

**Бережіть себе та своїх
близьких!**

**Навчально-методичний центр
цивільного захисту та безпеки
життєдіяльності
Кіровоградської області**

ПОРАДИ БАТЬКАМ ПІДЛІТКІВ

м. Кропивницький

Наша адреса:

Україна, 25009, Кіровоградська обл.,
місто Кропивницький, вул.Глинки,
будинок 2
тел. 0522 330015
e-mail: nmc.kirovohrad@dsns.gov.ua
сайт: www.kr.dsns.gov.ua
ми у Facebook:

Під час перевірки причин та обставин залишення підлітками осель Ювенальна поліція з'ясовує, що більшість дітей тікають з дому через сварки та непорозуміння з родичами. Дорослі не завжди вчасно чують думку дітей, їхні бажання та потреби, не зосереджують увагу на зміни у поведінці.

Втеча з дому може бути способом:

- звернути увагу на себе (якщо її бракує);
- уникнути відповідальності або зіткнень з батьківською позицією (коли дитина намагається відчувати себе дорослою);
- впоратися з нестерпними почуттями (злості, агресії, образи, болю, приниження);
- саботувати контроль або встановлений в будинку режим і порядок;
- помститися за щось (нехай батьки попереживають, пошукають);
- продемонструвати свою самодостатність та самостійність.

Тривожні дзвоники, які свідчать про бажання втекти:

- Якщо у дитини реальний намір піти з дому, вона про це не скаже. Якщо дитина постійно говорить про це, то найімовірніше, це маніпуляція, яка може закінчитися реальною втечею, але тільки в тому випадку, якщо причина конфлікту не розв'яжеться найближчим часом.

➤ У тому чи в іншому випадку дорослому необхідно „включитися“: якщо дитина замкнулася, перестала реагувати на слова, прохання та зауваження дорослих, різко змінила свою поведінку. Наприклад, стала байдужою, апатичною, або, навпаки занадто чутливою, різко змінила коло друзів та інтересів, то найімовірніше щось трапилось, що є приводом для відвертої розмови.

➤ Контакт з дітьми — це важливі ліки проти втечі. Якщо дорослий не знає, що любить дитина, чим захоплюється, з ким дружить, як проводить вільний час та чого боїться, то йому однозначно варто задуматися.

Як поводитись з підлітком:

- Не давайте підлітку надмірних навантажень, коли у нього не залишається часу навіть для того, щоб погуляти у дворі. Не забувайте - він ще дитина.
- Якщо хтось скаржиться на поведінку вашого сина чи дочки, не поспішайте відразу карати дітей, з'ясуйте мотиви їхніх вчинків.
- Вибирайте покарання, адекватне провині.
- Не карайте дитину через те, що у вас поганий настрій або «для профілактики».
- Будьте уважні і справедливі до своїх дітей, вирішуйте разом їхні

проблеми, і тоді ваша дитина навряд чи втече з дому.

Основні правила: головне – залишитись у зоні дитячої довіри:

➤ Не робіть за дитину те, що вона може зробити сам. Не беріть на себе відповідальність там, де є зона відповідальності дитини. Поступово вчиться робити помилки та аналізувати їхні наслідки. Обговорюйте це та наводьте приклади з власного життя. Адже ви теж були і дитиною, і підлітком. Не завжди все відбувається так, як ви запланували. Говоріть та слухайте.

➤ Навчіться отримувати задоволення від прийняття рішень дитиною. Слухайте її міркування. Не завжди все вам може подобатися, але, проговорюючи все, ви більше станете близькими та зрозумілими один одному. Любить та радійте проявам любові вашої дитини.

➤ Стовідсотково вірити у позитивні якості власної дитини.

➤ Якщо ви вірите у себе, якщо продовжуєте жити, незалежно від кількості помилок, то будьте впевнені, що і ваше «насіння» теж позитивне! Та з впевненістю усвідомлюйте, що вчинки вашої дитини у будь-якій ситуації – це найкраща реакція, яку вона могла лише запропонувати. Помилки є у всіх. Головне - лишитися у зоні дитячої довіри.